

स्मिन्परतः पूर्वमक्षरं च । अथवा पादात्ते अशेषमपि सविकल्पं गुरुत्व-  
मापद्यते ॥ ५ ॥

माणिणि माणहिँ काई फल एहो जे चरण पलु कत्त ।

सहजे भुअंगम जइ णमइ कि करिअ ए मणिमत्त ॥ ६ ॥

उदाहरति । माणिणि इति । सखी वदति । हे मानिनि मानैः  
किं फलमयं यतश्चरणो पतितः । एह जे वारेन्द्रीभाषा । अयं यदि-  
त्यर्थे । अत्रार्थान्तरन्यासः । सहजेन भुजंगमो यदि नमति तदा मणि-

Versmass mit der Silbenzahl 32 + 27 bei Pingala vor. Colebrooke führt in seinen *Misc. Essays* II, S. 154 wohl ein derartiges unter *Sugîti*, aber mit der Beschränkung an, dass Längen nur im ersten Verse erlaubt seien. Dem widerspricht geradezu die Praxis: denn *Mālaw. d.* 68, wo wir ein *Sugîti* (nicht *Ārjagîti*) haben, findet diese Beschränkung nicht statt und wird bloss der allgemeine *Gāhā*-Charakter beobachtet. Unter derselben Bedingung scheint das Versmass an unserer Stelle in die Prakritmetrik übertragen worden zu sein. Das Schema ist folgendes:

$$\begin{array}{cccccccc|cccc|} \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} \\ \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} \end{array} \left. \begin{array}{l} 32 \\ 27 \end{array} \right\} 59 \text{ K.}$$

6. Beispiel zur folgenden Regel. Die Handschriften leiden mehr oder weniger an Entstellungen, von denen wir die hauptsächlichsten hier mittheilen. *A* माणिणि, die andern wie wir. — *B* माणोहि, *D* माणो-  
हिँ, *C* माणाहिँ, *A* माणाहिँ, *A. B* काई, *C. D* काइँ । *A* फलएइये, *B* फलएओजे,  
*C* फलएउजे, *D* फलओओजे, *Schol.* ... एह जे । एह und एहो stecken beide in  
den Verdrehungen, letzteres ziehen wir jedoch der Regel zulieb vor. —  
*B. D* पडु, *A. C* पलु । *A. B* कि करिअ, *C. D* किं क° । — *D* एनं णिम°,  
die übrigen ए मणिम° । Das Versmass ist *Dohā*.

$$\begin{array}{cccccc|cccc|} \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} \\ \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} \end{array} \left. \begin{array}{l} 13 + 11 = 24 \\ 13 + 11 = 24 \end{array} \right\} 48 \text{ K.}$$

माणहिँ für माणोहिँ ist dem Leser noch neu, nicht so der Grundsatz,  
dass Einzahl und Mehrzahl im Apabhraṃsa nicht mehr streng unter-